

[Justitsministeren.]

retten ville få synderlig betydning; og man kan henvide til, at der i mere end eet århundrede, hvori en rigsret har eksisteret, kun har været anlagt 4 sager ved denne ret. Betydningen af, at vi har rigsretten, ligger vel simpelthen i dens eksistens; men jeg er enig med det ærede medlem i, at det parlamentariske ansvar for en minister normalt vil overflødiggøre en rigsretsbehandling. Rigsretten forudsætter normalt, at der er tale om strafferetlig forfølgning; derfor er den nødvendig. Men jeg er som sagt enig med det ærede medlem i, at dens betydning heller ikke i fremtiden kan forventes at blive synderlig stor.

Det ærede medlem efterlyste et forslag til ministeransvarlighedslov. En sådan lov blev gennemført i 1939 forud for det grundlovsforslag, som ikke lod sig gennemføre, og det er naturligvis en overvejelse værd, om forslaget skal fremsættes igen. Når jeg endnu ikke har gjort det, er det, fordi den dengang gennemførte lov egentlig ikke indeholder så forfærdelig meget udover det selvfølgelig, og det har altså vist sig, at vi har kunnet undvære en ministeransvarlighedslov i mere end 100 år, og at rigsrets-sager dog har kunnet gennemføres, en enkelt endog til domfældelse.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke gjorde en bemærkning om § 1, stk. 2, om kongens ret til med folketingets samtykke at lade andre tiltale for rigsretten for forbrydelser, som kongen finder særdeles farlige for staten, og det ærede medlem ville vide, hvad der lå i dette, fordi det var en så almindelig holdt bestemmelse. Jeg tør slet ikke indlade mig på at fortolke, hvad der ligger heri. Jeg synes også, at diskussionen herom kommer for sent, for stk. 2 i § 1 er en direkte afskrift af grundlovens § 60, stk. 2, så det ærede medlem burde have rejst diskussionen under grundlovsforhandlingerne. Jeg tør ikke på grundlovsfædrenes vegne udtale mig om fortolkningen af en bestemmelse, der forhåbentlig står fast i årtier fremover.

Det ærede medlem beklagede, at den i den tidligere lov indsatte bestemmelse i § 15 om forsvarerens pligt er udgået. Det er rigtigt, at denne bestemmelse blev indføjet af folketingsudvalget under behandlingen i 1939, men når vi har ladet den udgå, er det,

fordi jeg mener, at den efter sit indhold er ganske overflødig. På den anden side mener jeg ikke, at dens tilstedeværelse i loven på nogen måde kan virke skadeligt, og hvis det ærede medlem har ret i, at dette, at man lader den falde, kan have en uheldig indflydelse, ser jeg således på det, at så bør man optage den igen. Det mener jeg er et spørgsmål, vi med rimelighed kan drøfte i udvalget.

Jeg takker for tilslutningen til lovforslaget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

K. Axel Nielsen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, torsdag den 12. november, kl. 13 med følgende dagsorden:

1) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om rigsretten.

2) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ind- og udførsel af fisk.

3) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om ophævelse af lov nr. 79 af 19. marts 1930, jfr. lov nr. 91 af 31. marts 1936 og lov nr. 524 af 22. december 1947, om oprettelse af et fiskeriråd.

4) *Anden behandling af:*

Forslag til lov om forlængelse af lov om prisaftaler m. v.

5) *Forespørgsel til økonomi- og arbejdsministeren af Viggo Starcke.*

Mødet hævet kl. 13⁵⁰.